

som så skal gå sammen i nogle områder, hvor det er naturligt at udvikle en regional udvikling. I disse områder skal der være en forankring af erhvervslivet, af de forskellige parter inden for erhvervslivet, af kommunale aktører og erhvervsvirksomheder i de pågældende områder.

Det vil sige, at man lægger hele erhvervsudviklingen ned der, hvor erhvervsudviklingen skal være, og der, hvor incitamentet er til at få forstærket udviklingen i de konkrete områder i samarbejdet med det eksisterende erhvervsliv og i samarbejdet med kommunerne.

Derudover er der lagt op til, at der skal være nogle vækstfora, fire til syv vækstfora i hele landet, som skal have det lidt mere overordnede ansvar.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

At der er behov for kommunale parter, erhvervslivet, uddannelsesinstitutioner og andet godtfolk, som er vigtigt som drivmiddel og drivkraft i en regionalpolitisk udvikling, er der jo ikke noget nyt i. Sådan er det også i dag.

Det nye er, at man nu fjerner det direkte folkevalgte organ, som har den regionalpolitiske interesse, som ikke skal varetage en enkelt kommunes interesse, men som netop er den samlede kraft, som er den, der kan tale på hele regionens vegne, som er den, der ikke har særinteresser. Der, hvor i hvert fald jeg har erfaringerne fra, må jeg sige, at jeg ville vurdere det som en katastrofe, hvis vi ikke havde haft en amtsborgmester og en region, som virkelig kunne være en samlende kraft og dynamo.

Kl. 10.25

Giver det ikke anledning til bekymring hos fru Marianne Pedersen, at det bliver fuldstændig udraderet i regeringens oplæg? Vil fru Marianne Pedersen som Venstres ordfører være med til, at vi sætter os ned og ser meget, meget kritisk på, om vi ikke kan finde en bedre model, der kan sikre en regionalpolitisk udvikling?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg ser meget positivt på, at man får udviklet og udarbejdet den allerallerbedste model i forhold til en regional udvikling. Det er helt klart.

Jeg vil så også lige sige om selve denne udvikling, at hvorvidt den skal komme ovenfra fra et amt eller fra en større region eller skal komme nedfra fra den enkelte kommune, fra den enkelte erhvervsudvikling, mener jeg skal diskutere.

Jeg mener, at det typisk er et område, der skal diskuteres i de forhandlinger, der skal ligge fremover. Hvordan gøres det her bedst?

Der er lagt op til en model her, som jeg for øvrigt synes er ganske glimrende. Den kan selvfølgelig godt forfines og udvikles, og det er jo derfor, at vi har disse forhandlinger, hvor hr. Ole Stavad jo også sidder med ved bordet. Lad os tage en rigtig god diskussion af det der. Det er væsentligt for hele Danmark, at vi har regional udvikling også i yderområderne. Det ved hr. Ole Stavad lige så godt som jeg, da vi også er ordførere på de kommunalpolitiske redegørelser.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er meget mærkeligt at høre Venstres genfundne tillid til det kommunale selvstyre her i forbindelse med strukturdebatten.

Fru Marianne Pedersen kan naturligvis ikke vide det, men anbringelsesreformen er faktisk netop lavet i forventning om større kommuner end dem, vi har for indenværende, ellers tror jeg, at hele forligskredsen havde været villig til at lave langt strammere regler for, hvordan man skulle håndtere anbringelsessager, fordi vi i dag ser, at kommunerne ikke løfter den måde, lovgivningen er skruet sammen på. Nogle gør selvfølgelig, men de fleste gør det faktisk ikke.

Derfor er reformen lavet med henblik på større kommuner med en detaljeringsgrad, som bliver stadig større, for hver gang man ser på det område, fordi det desværre ikke er sådan, at kommunerne bare gør det, som man må forvente af kommunerne.

Jeg synes på samme måde, at det er lidt mærkeligt at høre om, hvordan forestillingen er om amternes arbejde på det sociale og det socialpsykiatriske område. Fru Marianne Pedersen fremstiller det, som om amterne faktisk ikke laver noget, som om ekspertisen er ude på den enkelte institution. Jeg har snakket med ganske mange fra amterne i de her dage, og de kan simpelt hen ikke genkende regeringens billede af, hvad det er, der foregår i amtsligt regi på det sociale og socialpsykiatriske område.

Kan vi ikke få en berigtigelse af, at der er en faglig kompetence i et fagligt miljø, som har en kritisk masse, som gør, at man faktisk kan tage ansvar for videnudviklingen, og at det ikke bare er, som fru Marianne Pedersen beskriver det, altså sådan noget, som vi alle sammen skal være med til i sådan en glad fortsat videnudveksling, men hvor ansvaret er placeret ret diffust, fordi